

Magtártemplom Palócföld közepén

A Belső-Cserhát alacsony középhegységi táján húzódó hegysorok legmagasabbra emelkedő hegycsúcsai ugyan sehol sem érik el az alig 500 méteres magasságot, mégis a nyugatabbra fekvő Nógrádi-medencéből érkező szinte hegyvidéki tájon érezzük magunkat. Patak völgyek, kis kiterjedésű hegyközi medencék, tagolt oldalú hegytetők, hullámzó dombok váltják fel az eddigi nyíltabb, laposabb cserhádi vidéket.

Szanda-várának kiugró hegykúpja, a Bercei-hegy kettős orma, a bujádi Sas-bérc-Káva-hegy-Dobogó-hegy erdős tömbje markánsan keretezik a Szanda-patak és a Fekete-víz völgyei által rajzolt kistájat, melynek mélyén apró, itt-ott még jellegzetesen kontyostetős települések bújnak meg. A nógrádi Palócföld szívében járunk.

A vidék már a kora Árpád-korban is sűrűn lakott volt, apró falvak sorakoztak gyakran egymás közvetlen közelében. Cserhátaláp, de még inkább Cserhátsurány román kori és gótikus jegyeket egyaránt hordozó templomát elnézve a magánuradalmak szerepe is jelentős lehetett.

Az égbetörő, impozáns tornyok árnyékban, kissé elhagyatottan és talán elfeledetten, érdekes és értékes kis épület

emelkedik Herencsény község Haraszi-puszta nevű részén, a közeli Pap-hegyről leszaladó kis Bakony-völgy oldalában. A település határában szántók, legelők és dimbes-dombos erdő nyújt festői háttérrel.

Kis alapterületű, zömök, de masszív kőépítmény dacol – hála a gondos kezeknek, most már rendbe rakva és felújítva – az évszázadok viharaival. A Magtártemplom.

Herencsény mai határában az Árpád-korban három település is feküdt: Liszko, Haraszi és Herencsény. Első okleveles említésük a 13.-14. század fordulójának környékére tehetőek. Liszko a hódoltsági időket csak, mint pusztát élte túl, sokáig uradalmi majorság volt, és még az 1970-es években is lakták, majd elnéptelenedett. Haraszi pedig az idők során és a földrajzi közelség miatt lassan beleolvadt

Herencsénybe, annak egyik településrészevé vált.

A Bakony-völgy oldalában álló Magtártemplom Haraszi falu egykori középkori temploma volt, valószínűleg a 14. század elején épülhetett, gótikus stílusban. A feltárás során a közelben emberi csontokat is találtak, így itt lehetett a falu középkori temetője is.

A kis templom egyhajós, keletelt, a szentély keskenyebb a hajónál és egyenes záródású. Falazata vakolatlan török, sarkai armírozottak. Eredeti bejárata az északi oldalon volt. A keleti homlokzatán csücsíves, míg a délin kis négyzetes ablakok láthatók.

A történetéről alig tudunk valamit, még az sem biztos, hogy meddig volt egyházi szolgálatban. Mai elnevezését 1854 után kapta, amikor a Prónay-család birtokában magtárnak használták.

Látszólagos egyszerűsége fontos művészeti és történeti értéket takar. A Hazánkban hetvenhétven átépített, átalakított, bővített templomok hosszú sorával szemben itt közvetlen és hiteles benyomást kaphatunk egy kora Árpád-kori kis falusi templom mibenlétéről és ezzel az akkori mindennapok valóságáról.

Még akkor is, ha kissé szürreális sci-fi díszletként, a közvetlen szomszédságában egy terebélyes napelempark emelkedett és egy művészi módon elhelyezett ingyenes Wifi hot-spot átjátszó oszlop is csúfítja a környezetét. De nincs kétségem, hogy ezek közül melyik építmény fogja túlélni a következő évtizedeket, évszázadokat...

Szöveg és kép: **Nagy László**

Főtitkári gondolatok járvány idején

Történelmi időket élünk. Nincs olyan ember, akinek ne lenne hatással valamilyen módon a mindennapjaira a kialakult országos járványügyi veszélyhelyzet.

Az Országos Erdészeti Egyesület életére, szakmánkra is hatással van a járvány. Titkárságunk ügyeleti rendszerrel, távmunkában látja el feladatait.

Sok szempontból mondhatjuk, hogy egyik hétről a másikra berántott minket a járvány a 21. századi, online kapcsolattartáson alapuló munkavégzésbe. Nem könnyű például egy videokonferencia útján megtartandó Küldöttgyűlés lebonyolítása, hiszen mi a közös, személyes találkozásokra vagyunk berendezkedve.

Az Erdei Vándortábor Programot töretlen lendülettel szervezzük tovább, hiszen az előző lapszám oldalain is meggyőződhattünk arról, hogy a programba bevont erdőgazdaságokkal közösen egy olyan kezdeményezésnek sikerült leraknunk az alapjait, amelyet egy pillanatra sem szabad elengednünk. Többek között ez a programunk is jóval túlmutat a veszélyhelyzeten.

A napokban az idei Év erdésze verseny és a 151. OEE Vándorgyűlés elhalasztásáról döntöttünk. Az előre tervezett és a KEFAG Zrt.-vel már közel egy éve szervezett júniusi időpontban nem tudjuk a rendezvényeket felelősségteljesen megtartani. Az új időpontról későbbiekben döntünk majd.

Úgy gondolom, szakmánk kivétele egységessége, összetartozása, az erdő szeretetéből fakadó közös értékrend és a személyes találkozások sokaságán, az együtt megélt közös élményeken alapul.

Utóbbiból a következő hónapokban kevesebb lesz, ezért is különösen fontosnak tartom, hogy figyeljünk egymásra szakmán belül.

Idén nem az alkalom fogja megtalálni a közös találkozás lehetőségét, hanem kicsit nekünk kell elébe mennünk. Akivel csak évente egyszer találkozunk például a Vándorgyűlésen, azt ne legyünk restek felhívni ezekben a hónapokban. Ha csak annyi a közös aktuális téma, hogy vajon mikor találkozunk legközelebb, akkor már megérte a hívás!

A jelen körülmények a maguk bizonytalanságaival életünk biztos pontjait erősítik tovább, ilyen egyre biztosabb pont az erdő és azon alapuló szakmánk is!

Ahogy abban is biztos vagyok, hogy az Országos Erdészeti Egyesület működésének alapjait jelentő tagsági rendezvények, események, a Helyi Csoportok és Szakosztályok szakmai programjai csupán időleges, kényszeres késést szenvednek és a mindennapi életünk normalizálódása után töretlen lendülettel ott folytatjuk, ahol abbahagytuk. Így legyen!

Jó szerencsét!

Elmer Tamás főtitkár

HASZNÁLJA TAGSÁGI KÁRTYÁJÁT!

Az Országos Erdészeti Egyesületben fennálló tagságot 2012-től tagsági kártya igazolja. Az OEE-kártya tulajdonosa egyre több kedvezményt vehet igénybe a különböző vásárlási lehetőségektől kezdve a vadászházi szállásokig. Az aktuálisan elérhető kedvezmények listája a www.oee.hu oldalon olvasható, évente egy alkalommal az *Erdészeti Lapok* is közli.

Az Egyesület vezetése a kártya használatára biztat minden egyesületi tagot! A kedvezményrendszer igazi értékét, minél szélesebb körű elfogadottságát a rendszeres kártyahasználat alapozza meg. A kártya névre szól, sorszámmal és vonalkóddal van ellátva, az Egyesület titkársága évente érvényesíti. A 2020-ra szóló érvényesítő matrikát azok a tagok kapják meg az *Erdészeti Lapokon* keresztül, akik határidőre eleget tesznek az adott évre vonatkozó tagdíjfizetési kötelezettségüknek.

A kedvezményrendszerről és a tagsági kártyával kapcsolatos bármely kérdésben felvilágosítás kérhető az Egyesület titkárságán (titkarsag@oee.hu, 06 1 201 6293) vagy a helyi csoportok titkárainál.

Partnereink:

**VIGYÁZZUNK
EGYMÁSRA!**

#VIGYÁZZUNKEGYMÁSRA

STIHL